

ellenkezésbe. Ha figyelmen kívül is hagyjuk, hogy alig képzelhető szindikátusi, kartell-, vagy más hasonló érdekközösségi szerződés anélkül, hogy a felek a részvények szavazati jogáról ne rendelkeznek, annak gyakorlását esetleg Treuhandra ne bízzák, hanem megmaradván csupán a hitelszerződéseknél, azt látjuk, hogy a döntés, amennyire káros a hitelező szempontjából, annyira nem szolgálja a részvényes, illetve a társaság érdekét sem.

Mert az a hitelező, aki elüttetik a szavazati jogban rejlő biztosítéktól, követelni fogja a fő részvényes kezességét, ha attól tart, hogy utóbbi részvényesi jogával meghiusíthatja a követelés érvényesítését s így egyfelől az anyagilag gyengébb részvénytársaságok hitelképessége még fokozottabb mértékben fog csökkenni, másrészt a fő részvényes elveszti a közvetett és korlátolt felelősségben rejlő előnyt és így végső fokon maga a részvénytársasági forma is veszélyben forog.

Ugy véljük, hogy a fent tárgyalt ítélet még sok megbeszélés tárgya lesz, s reméljük, hogy a kir. Kuria adandó alkalommal álláspontját revízió alá fogja venni.

Dr. Kronstein András.

Ügyvédi költség telekkönyvi előjegyzése. A Kuria Pk. V. 6961/1927. sz. határozata a Ppé 18. §-a szerint hozott költségmegállapító végzés alapján kért telekkönyvi előjegyzést elrendelte, mert bár az egészhez szakaszhatárt nem tartalmaz, de oly bizonyítékul szolgál, amelynek alapján a telekkönyvi rendelet 87., 88. és 89. §-ai alapján a zálogjog előjegyzése elrendelhető. A költségmegállapító végzés az ügyfél által nyújtott előlegre — hacsak az ügyvéd a Ppé 18. §-a szerinti eljárásban be nem jelenti — nem lehet ugyan figyelemmel és így a költségmegállapítás összességében nem esik egybe az ügyvédnek még járó, ki nem egyenlített költségköveteléssel, ügyvédi szempontból a Kuria döntése mégis öröndetes. Amit a Kuria határozata honorál, az egyébként nem az ügyvédi költség valamelyes kedvezőbb felfogása, hanem ami az előjegyzésben honorálásra talál, az a költségmegállapító végzés, amely akkor is bírói határozat, ha abban marasztalás nem is foglaltatik.

B. S.

Életközösség folytatása, mint megbocsátás. A házassági törvény 82. §-a szerint a bontó okra alapított kereseti jog elenyészik, ha a házastárs a vétkes cselekményt megbocsátotta. A megbocsátásra vonatkozólag, mint jogi hatású tényre nézve az általános elvek alkalmazandók. Lehet tehát a megbocsátás közvetlen ilyen ér'elmű nyilatkozat, de lehet valamilyen más cselekmény, melyből a megbocsátást következtetni lehet. A bírói gyakorlatban a leggyakrabban előforduló ilyen körülmény: a házassági életközösség folytatása. A házastársaknak, mint házastársaknak, további együttélése a bírói gyakorlat szerint magában foglalja a korábbi bontó okul szolgáló vétkes cselekmények megbocsátását.

Maga a házastársi életközösség folytatása összetett tény és többet foglal magában, így a közös lakást, közös háztartást, a belső nem érintkezést stb. Természetesen a körülmények sze-